

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det kan godt være, at jeg er forholdvis ny og på den måde ikke kan fremdrage lange erfaringer fra forhandlingsforløb i satspuljekredsen, men jeg har dog deltaget i sådanne forhandlinger, og jeg kan bare undre mig over, at Det Radikale Venstre kommer med sådan et forslag, når de har skrevet under på en aftale, der jo netop siger, at Socialministeriet i dette folketingsår foretager en vurdering af, hvorvidt og i givet fald hvordan en forbedret faglig indsats kan understøttes af lovgivningsinitiativer, og forelægger resultaterne heraf for satspuljekredsen.

Det ønsker man så ikke at afvente. Nu fremsætter man sit eget forslag og mener, at det så er det evigt saliggørende, og at det er den måde, vi så kan forbedre indsatsen på.

Jeg synes bare, man skal afvente resultaterne af de projekter, vi har kørende, for netop at få den bedst mulige effekt af de tiltag, vi sætter i gang.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu er det jo sådan, at satspuljeforhandlingen foregår i en lukket kreds. Det, der foregår der, foregår i et lukket forum. Det vil sige, at offentligheden ikke har nogen adgang til at finde ud af, hvordan diskussionerne foregår der. Det er også sådan i det lukkede forum, at ikke alle Folketingets partier er med i det.

Det her er et område, som Det Radikale Venstre faktisk tror er ret vigtigt; at det vil gøre en stor forskel for de børn, som er berørt af det; at man, som fru Tove Videbæk sagde, får fokus flyttet fra, at et alkoholproblem er den enkeltes problem, til, at det er familiens problem.

Det kan godt være, at det havde været mere praktisk for Venstres ordfører eller for regeringen, at vi ikke havde fremsat det her forslag, men det havde været mere i tråd med den forestilling, der var i satspuljekredsen, at man fra Venstres side havde sagt: Ja, vi vil gerne være med til at sikre det her; ja, vi vil gerne gøre det via lovgivning, men Det Radikale Venstre må vente, til den undersøgelse er klar.

I stedet for siger man: Vi vil vente på de forsøg, der er sat i gang, vi vil se på, vi vil evaluere. I stedet for at gøre det, som jeg faktisk mener man aftalte. Nu oplever jeg, at Venstre vakler.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Første næstformand (Svend Auken):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:**Forslag til folketingsbeslutning om en fast øvre grænse for antallet af børn pr. voksen i puljeordninger.**

Af Lotte Bundsgaard (S) m.fl.
(Fremsat 11/12 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Socialministeren (Henriette Kjær):**

Dette beslutningsforslag pålægger regeringen inden udgangen af 2004 at tage de nødvendige lovgivningsmæssige initiativer med henblik på at fastsætte en øvre grænse på fem børn for hver voksen i en puljeordning, svarende til servicelovens regler for den kommunale dagpleje.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at forslagsstillerne har to mål med beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget sigter på, at de normeringsregler, der gælder for den kommunale dagpleje, også skal gælde for puljeordningerne, og at kvaliteten af pasningen i puljeordningerne hermed forøges, så forældrenes tryghed ved at anvende denne form for pasningstilbud bliver øget.

Puljeordningerne kom ind i lovgivningen i 1990, så det er altså ikke nogen ny ting. Formålet med puljeordninger er at give mulighed for en bredere vifte af dagtilbud, end kommunen selv kan tilbyde forældrene. Samtidig skal der være mulighed for, at puljeordningerne kan udvikle sig forskelligt efter de lokale ønsker, der måtte være.

Puljeordningerne kan organiseres som institutionslignende ordninger eller dagplejelignende ordninger. I begge tilfælde skal puljeordningerne indgå en aftale med kommunen om økonomisk tilskud fra kommunen til driften. Aftalen skal indeholde en række elementer, som beskriver puljeordningen. Puljeordningen fastsætter selv børnetal, personalenormering, åbnings-tid osv., men kommunen skal stadig gennemgå aftalen og godkende, hvad man har aftalt, også, om antallet af børn i forhold til voksne er tilfredsstillende.

Aftalen skal også danne grundlag for kommunens tilsyn med puljeordningen. Tilsynet skal sikre, at tilskuddet anvendes efter formålet, dvs. til børnepasning, og at ordningen udgør en forsvarlig ramme for de børn, der er i ordningen.

Kl. 15.20

Forslagsstillerne fremhæver i bemærkningerne, at der er dokumentation for kvalitetssvigt i pasningen af børn i visse puljeordninger, og forslagsstillerne mener, at kvalitetssvigtet bl.a. skyldes, at der ikke i dag er regler for antallet af voksne personer til pasning af børn i puljeordningerne. Forslagsstillerne har dog undladt at optrykke eller henvise til den konkrete dokumentation, hvilket undrer mig.

Det er rigtigt, at de bestemmelser, der gælder for den kommunale dagpleje om antal børn pr. dagplejer, ikke gælder for puljeordningerne, og det er der flere begrundelser for. For det første ønsket om at give mulighed for større fleksibilitet, større mulighed for variation i dagtilbudene. For det andet skal kommunen gennem aftalen med puljeordningen sikre en rimelig balance mellem antal børn og voksne. Puljeordninger er som andre dagtilbud omfattet af kommunens mål og rammer for dagtilbud og af formålsbestemmelsen for dagtilbud til børn. For det tredje kan jeg nævne, at også forældrene kan gøre deres indflydelse gældende gennem forældrebestyrelsen eller en anden form for forældreforum.

Jeg ser beslutningsforslaget i forlængelse af Danmarks Radios udsendelse i november måned om forholdene i nogle puljeordninger. Udsendelsen gav indtryk af, at nogle puljeordninger har helt utilfredsstillende forhold, og at det kommunale tilsyn med puljeordningerne ikke er, hvad det burde være.

Jeg har meldt klart ud, at de forhold, som de viste, er helt uacceptable. Men så må jeg også samtidig retfærdigvis sige, at der efterfølgende har været nogen kritik af, hvordan Danmarks

Radios udsendelse om puljeordninger blev vinklet. Udsendelsen har givet anledning til, at jeg har igangsat en undersøgelse af rammerne for de eksisterende puljeordninger og af kommunens tilsyn med puljeordningerne.

Undersøgelsen skal danne grundlag for et nyt vejledningsmateriale, som Socialministeriet og KL vil udarbejde sammen. Materialet skal støtte kommunerne i deres tilsyn med puljeordningerne. Undersøgelsen skal også danne baggrund for, at Socialministeriet sammen med KL vil se på, hvilke kvalitetskrav der skal opstilles, for at kvaliteten i de private pasningsordninger kan blive sikret. Jeg vil derfor afvente resultaterne af undersøgelsen af puljeordningerne, og den skal være færdig inden påske.

Regeringen støtter derfor ikke forslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ja, så fik vi nok en undersøgelse. Det er blevet mantraet for socialministeren.

Jeg kan forstå, at en del af ministerens argumentation hæfter sig op på, at der jo skal laves en aftale med kommunerne, når man laver sådan en puljeordning. Men jeg kan ikke rigtig få logikken til at holde, for hvis vi har tillid til kommunerne og til, at de kan lave den slags aftaler, hvorfor er det så, at vi har et loft, når vi taler om dagpleje?

Jeg er helt enig med ministeren i, at det er ønskværdigt at have forskellige pasningstilbud, men et loft over antallet af børn hindrer jo ikke, at man har en pasningsordning med en anden pædagogisk indfaldsvinkel og dermed et andet indhold, så jeg synes, logikken halter lidt. Kan ministeren uddybe logikken i sit svar?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er jo underligt nok ikke enig med spørgeren. Jeg skyder ikke det her til hjørne med en undersøgelse. Jeg fortæller, at vi har en undersøgelse i gang om, hvordan vi kan lave mere kvalitet og også sikre et bedre tilsyn.

Men jeg er simpelt hen imod, at man laver et fast loft i forbindelse med puljeordninger. Hele formålet var jo, at man havde nogle forsøg op til 1990 for at finde ud af, hvordan vi kunne variere det udbud af pasningstilbud, vi havde. Da fandt man så på, at puljeordningerne kunne være en mulighed, og hele ideen med dem var, at forældrene selv kunne gå sammen om at etablere et pasningstilbud. Det kunne være i forbindelse

med et boligkvarter eller i en lille landsby, der havde behov for noget specielt, hvis der var for langt at køre hen til den nærmeste offentlige institution osv., og også en mulighed for virksomheder til at skabe virksomhedsbørnehaver.

Derfor mener jeg, at der skal gælde nogle unikke regler på det her område.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Vi er enige i, at puljeordningerne er en glimrende idé, derfor synes vi også, at når der så opstår problemer, er det dæleme også vores ansvar at få justeret dem, sådan at de ikke ligger hele ordningen til last.

Jeg har stadig væk svært ved at følge logikken. Kan ministeren så ikke svare på: Hvorfor er det, at ministeren ikke har noget imod, at der er loft over antallet af børn i dagplejen?

Kl. 15.25

Det andet spørgsmål er: Hvad er det, der hindrer en alternativ pædagogisk indfaldsvinkel, det, at indholdet er anderledes og har en pædagogisk fleksibilitet? Hvad er det i loftet, der hindrer det alternative indhold?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er der ikke noget der hindrer; selv om man lagde et loft. Men jeg er stadig væk uenig i loftet. Det er jo netop det, der gør forskellen fra de offentlige tilbud – det, vi kender som vuggestuer, børnehaver – hvor der er lagt en normering ind. Så har man jo netop sagt, at her skal der være et tilbud, der er friere, som forældrene – hvilket det typisk er – sammensætter; det kan de selv gøre. Det, der er afgørende for mig, er altså, at tilsynet fungerer.

I øvrigt er der jo mange kommuner, der i dag siger, at de puljeordninger, de giver støtte til, skal følge samme normering som kommunen. Det er så et valg, man har fastsat der. Men jeg mener stadig væk, at der skal være plads til den her forskellighed, der jo oprindeligt var hele tanken, da man etablerede det.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg ved ikke, om det er mangel på argumentation, der kræver, at man også skal til at bande i Folketingssalen. Vi er fra Venstres side imod, at man bruger den slags ord.

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om socialministeren er bekendt med, at der skulle

foreligge dokumentation for kvalitetssvigt i pasningen af børn i visse puljeordninger. Er der nogen dokumentation i form af undersøgelser eller lignende, der har vist, at sådanne kvalitetssvigt skulle hænge sammen med, hvor mange voksne der er om at passe børnene?

Jeg spørger, fordi jeg har lavet en grundig research forud for debatten her i dag, og det er ikke lykkedes mig at finde dokumentation, og der er heller ingen kildehenvisninger i bemærkningerne til beslutningsforslaget, så derfor synes jeg, det er vigtigt at vide, om socialministeren har kendskab til, om der er en sådan dokumentation.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej. Det er klart, at jeg også i forbindelse med beslutningsforslaget har undersøgt, om der ligger nogen dokumentation om, at børn har det ringere i puljeordninger end i andre pasningstilbud, og det har jeg simpelt hen ikke kunnet finde. Det er også derfor, jeg selvfølgelig ser frem til, når ordføreren for forslagsstillerne kommer på, at vi måske kan få afklaret det udestående.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Den undersøgelse, som socialministeren har sat i værk, vil den så give et mere dækkende billede af tilsynet fra kommunernes side, og også hvordan det egentlig ser ud i de forskellige puljeordninger, altså hvordan man har valgt at indrette dem rundt omkring, og dermed f.eks. også, hvor mange børn, der bliver passet af hvor mange voksne?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Den undersøgelse, der er blevet sat i gang, vil for det første se på, om tilsynet er i orden, ikke bare i forhold til puljeordninger, men også i forhold til offentlige institutioner, som jeg synes det er meget vigtigt at vi også har kig på, så vi sikrer en høj kvalitet også der.

For det andet vil den også give et billede af, hvordan man har sammensat puljeordningerne, netop om der er et meget højt antal børn i forhold til voksne, så vi vil få afdækket problemstillingen nærmere. Men det er stadig væk vigtigt for mig at sige, at generelt har jeg ikke oplevet problemer med puljeordningerne, og jeg mener, der skal være plads til, at vi har mulighed

for at etablere anderledes pasningstilbud end dem, som kommunerne udbyder.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til fru Eva Kjer Hansen.

Jeg har ikke selv hørt det omtalte udtryk, men sekretæren heroppe bekræfter, at det udtryk blev anvendt af fru Sandy Brinck. Jeg vil gerne sige, at man må have så megen tillid til sin egen argumentation, at man ikke behøver at påkalde sig højere magters bistand.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Socialministeren nævnte i sit svar, at forældrene jo selv kunne gå ind og gøre deres indflydelse gældende. Kan man det? Hvis en kommunalbestyrelse, som f.eks. i det tv-indslag, der var i november, beslutter at lukke nogle børnehaver og til gengæld etablere puljeordninger, hvilke valgmuligheder har forældre i vedkommende kommune så? Hvad kan de vælge?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

I de fleste kommuner accepterer man, når forældrene vælger noget andet. Det er også mit indtryk, at der har været problemer med det i Morsø Kommune. Jeg vil meget gerne medgive, at man kan sige, at forældreindflydelsen ikke er optimal, når vi taler puljeordninger. Det er jeg indstillet på at vi gør noget ved, og at vi eventuelt stiller krav om, at der skal nedsættes forældrebestyrelser.

Når man ikke har gjort det tidligere, er det jo netop, fordi det var meningen med de her ordninger, at forældrene skulle være meget aktive i forbindelse med etableringen af dem. Så synes jeg jo selvfølgelig, det er misbrug af en god ordning, hvis man nedlægger nogle dagplejepladser og i stedet for opretter en puljeordning. Men jeg er meget indstillet på at sikre en større forældreindflydelse.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret, som jo var en bekræftelse på, at i det aktuelle tilfælde havde forældrene ingen valgmulighed. De var nødt til at følge kommunens beslutninger, og det er så det, som jeg forstår at socialministeren vil gå ind i.

Jeg vil så godt spørge: Hvis nu det viser sig i den undersøgelse, der kommer til påske, at der

er betydelig færre voksne rundt om børnene i puljeordningerne end i den kommunale dagpleje, vil ministeren så på den baggrund gribe ind? Ellers kommer det til at virke som bare endnu en udsættelsesmanøvre, hvor det der motto »vent og se med V og C« sådan bliver mejslet ind.

Så tankegangen er vel, at hvis det viser sig, at der er langt færre voksne, så vil ministeren også bruge sin magt i forbindelse med undersøgelsen til at gribe ind. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej, det er ikke rigtigt forstået. Jeg synes, jeg har sagt det meget klart mange gange, at jeg ikke sparker noget til hjørne, men jeg henviser til en undersøgelse, vi er ved at lave, som vil kaste mere lys over det her område. Men jeg har sagt helt klart nej til, at jeg ønsker et loft på det her område, fordi jeg ikke mener, at det vil løse nogen problemer, fordi jeg ikke mener, at puljeordningerne generelt fungerer dårligt. Jeg tror, man desværre altid kan finde brodne kar, også i de kommunale pasningstilbud.

Men det er mit indtryk, at puljeordningerne løser nogle problemer for folk, der bor i udkantområder eller har et specielt sigte med at ville oprette noget sammen, så jeg ønsker ikke en øvre grænse på det her område, men jeg ønsker forældreindflydelse, og jeg ønsker et ordentligt tilsyn med det, der så foregår.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg kan forstå ministeren derhen, at hun ikke finder, at der skal være nogen øvre grænse for, hvor mange børn der skal være pr. voksen. Skal det forstås bogstaveligt, så det er lige meget, om det er 10 eller 20 vuggestuebørn, der er pr. voksen, eller er det i størrelsesordenen seks, syv vuggestuebørn, ministeren tænker på?

I realiteternes verden er det jo sådan i dag i nogle af puljeordningerne, at der simpelt hen fysisk set ikke er arme og ben nok til at tage hånd om børnene, der er ikke tid nok. Der er ikke tid og arme nok til at nå at skifte og made og støtte og trøste. Jeg synes nok også, det fremgik af udsendelsen fra Morsø, at der ikke rigtig var tid og overskud til at tage hånd om børnene på en måde, som man opfatter som en moderne børneopdragelse. Hvad var det, hun sagde derovrefra: Nå, I slår ikke i København?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu vil jeg ikke udstille puljepasserne fra Morsø Kommune, og som jeg også sagde i svaret her, så er det mit indtryk, også efter at have læst en artikel i bladet Journalisten, at der vist er blevet vinklet meget på den historie.

Mit generelle indtryk er, at puljeordninger fungerer godt. Jeg synes, det er lidt løsrevet, at der nogle steder simpelt hen ikke er arme og ben nok og ikke personale nok til at skifte børnene. Den slags underretninger har jeg ikke fået, og det er ikke mit generelle indtryk. Mit indtryk er simpelt hen ikke det samme som fru Pernille Falcons indtryk, at der ikke er tid nok til børnene. Tværtimod har jeg på baggrund af udsendelsen om Morsø Kommune fået en masse breve fra folk, der har oprettet puljeordninger, som er glade for dem og nu selvfølgelig går er bange for, at vi skal afskaffe det som begreb, fordi der har været en negativ historie.

Så vil jeg også sige til fru Pernille Falcon, at det altså er kommunen, der skal stå inde for, at puljeordningerne er forsvarlige for de børn, der kommer der. Og det er jo ikke forsvarligt, hvis der er 20 børn til en voksen, og man ikke kan skifte børnene, når de har behov for det. Så det giver sig selv.

(Kort bemærkning):

Pernille Falcon (EL):

Jeg kan forstå ministeren derhen, at ministeren ikke har nogen øvre grænse for børnetallet, og at det alene er op til kommunalbestyrelsens vurdering. Det vil sige, at de kommunalbestyrelser, der spekulerer i nedlæggelse af ellers velfungerende dagplejeordninger og daginstitutioner, også skal slippe af sted med det. Er det sådan, det skal forstås?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej, for kommunen har et ansvar for, at det foregår forsvarligt, det, der bliver tilrettelagt i en puljeordning, og derfor tror jeg ikke, at man noget sted vil kunne se en kommune, der siger ja til at give et økonomisk tilskud til en puljeordning, hvor der er 20 børn til 1 voksen.

Så jeg synes, det giver sig selv, at børnene skal passes under forsvarlige forhold. Der skal føres et effektivt tilsyn, et pædagogisk tilsyn, et økonomisk tilsyn og et bygningsmæssigt tilsyn, som altså gør, at der er hånd i hanke med det, der foregår.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt sige, at vi Socialdemokrater er meget enige i, at vi skal have mange forskellige slags pasningstilbud, at der er rigtig mange puljeordninger, som fungerer rigtig godt, bl.a. fordi man kan gøre det på forskellige måder, så det passer ind i de forskellige familiers hverdag.

Kl. 15.35

Men jeg forstår ikke helt, hvorfor ministeren mener, at fleksibiliteten forsvinder, fordi vi siger, at der maksimalt må være fem børn til hver voksen. Kan ministeren ikke uddybe, hvorfor fleksibiliteten skulle forsvinde af det?

Så kan jeg heller ikke rigtig forstå, at ministeren siger, at det er kommunerne, der skal stå inde for kvaliteten, og at der derfor ingen grund er til et loft, altså at man siger, at en voksen ikke må passe flere end fem børn i en puljeordning.

Kommunerne skal også stå inde for kvaliteten i de kommunale dagplejer. Hvorfor tager ministeren så ikke initiativ til at fjerne normeringen på det område også?

Det ville vi Socialdemokrater være meget imod, for vi mener faktisk, at der er grænser for, hvor mange børn en voksen kan passe, uanset hvor dygtig man er. Men hvorfor vil ministeren så ikke også afskaffe normeringen i den kommunale dagpleje?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det vil jeg ikke, fordi det er et generelt tilbud, der udbydes til forældre, og der er det selvfølgelig politikerne, der har ansvaret for det, der foregår i daginstitutionen. Det har de også overordnet i forhold til puljeordningerne, men der er det ofte sådan, at ordningerne er tilrettelagt sådan, at det er forældrene, der tager initiativ til at etablere dem. Der mener jeg, at det må være forældrene, der vurderer, hvordan en sådan puljeordning skal skrues sammen og også, hvordan normeringen er, og der mener jeg, at der er stor forskel på, når det er noget, kommunen på eget initiativ har etableret, og når det er forældrene selv, der har etableret det.

Det her vil jo simpelt hen bare føre til, at vi vil få udvidet rækken af dagplejemødre, for det vil blive helt samme regler, det kommer til at gå efter, og så har vi jo ikke den mangfoldighed, som også Socialdemokratiet siger at man efterspørger.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg forstår slet ikke ministerens svar. Måske er det mig, der ikke er så hurtigt opfattende, men kan ministeren ikke forklare, hvorfor fleksibiliteten forsvinder, fordi man siger, at den voksne maksimalt må passe fem børn? Det er ikke et barn, vi taler om, eller to børn. Det er fem børn. Kan man ikke lave noget fleksibelt, selv om man siger, at man maksimalt må passe fem børn?

Jeg kender flere puljeordninger, hvor der er en masse fleksibilitet, der passer til den enkelte familie, selv om der kun er to børn.

Hvorfor vil ministeren så ikke sikre de enkeltstående tilfælde, hvor der bliver passet alt for mange børn af én voksen?

Hvorfor vil ministeren ikke sikre de børn ordentlige vilkår, altså stille et normeringskrav?

Den holder ikke den her med, at man ikke kan lave fleksibilitet, selv om der er under fem børn i pasningsstilbudet.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil meget gerne sikre børn i puljeordningerne ordentlige forhold, og det mener jeg også der er i dag.

Det, vi skal have strammet op på, er et effektivt tilsyn, hvor de voksne, der passer børnene, kan få pædagogisk supervision, kan få rådgivning om de nyeste metoder osv., og at man også ser, at børnene bliver passet forsvarligt, samt at der er et ordentligt økonomisk tilsyn og et ordentligt bygningsmæssigt tilsyn. Så er jeg faktisk ganske tryk ved, at forældrene også er med til at skruer nogle gode ordninger sammen.

Jeg mener, at det er at gå ind på et område, hvor vi har sagt, at her lægger vi op til, at der er en mulighed for, at forældrene selv kan etablere noget, men så begynder vi at sætte forskellige klausuler på alligevel, og det var ikke det, der var ånden bag det forslag, man fremsatte i sin tid. Jeg var faktisk enig i tankegangen fra dengang. Derfor vil jeg ikke være med til det. Jeg synes, det er en dårlig idé.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Vi går faktisk ind i den her debat med en enighed i ministerens synspunkt. Vi glæder os til udvalgsbehandlingen også for at kunne finde ud af, hvad der er op og ned i det her. Hvad er det sande billede, hvis man kan tale om det, i forhold til puljepasningsordningerne? Ellers kan

man jo heller ikke vurdere, hvad et sådant forslag i givet fald vil koste.

Der var kun en af ministerens bemærkninger, som jeg undrede mig over, nemlig om hvorfor en kommune skulle nedlægge dagplejeordninger og oprette puljeordninger i stedet for. Jeg spørger helt åbent, om det finder sted, og om det, om jeg så må sige, er en del af praksis, at kommunen betragter en puljeordning som en del af kommunens råderum og ikke som noget, der er forældrenes ansvar, for det rykker jo meget centralt ved det, som er lovens grundlag.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som jeg siger, vil der jo altid kunne findes brodekar, og det var det indtryk, man kunne få af at se Danmarks Radios udsendelse om puljeordninger i Morsø Kommune, hvor der også var nogle pædagoger, der stod frem og sagde, at man nedlagde, jeg ved ikke, om det var institutioner eller dagplejepladser. De sagde, at når forældrene, der stod på venteliste, var så og så mange, så fik de at vide, at de jo kunne oprette en puljeordning i stedet for at stå lang tid på venteliste. Og det er noget, jeg meget gerne vil slå ned på, for det var ikke det, der var ånden og tankegangen. Men jeg har ikke hørt om det andre steder fra, skal det så siges.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er meget enig i tilgangen, at man må slå ned dér, hvor det går galt, i stedet for at detailregulere herfra. Hvordan kan man konkret slå ned på Morsø Kommune, hvis den trafik, som ministeren har beskrevet som en hypotese, viser sig at være rigtig?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det kan man selvfølgelig bl.a. ved at kræve, at de skal have en bred vifte af dagtilbud. Og det kan man selvfølgelig fra forældrenes side, i og med at de kan sige nej til at være med til at etablere en puljeordning, hvis de ikke synes, det er en god idé, og være lidt mere aktive med at presse kommunen til også at lave en anden type tilbud.

Men det kræver jo selvfølgelig beviser for, at kommunen har tvunget nogle puljeordninger igennem. Hvis forældrene så frivilligt har sagt,

at de godt vil være med til at oprette en, så er det selvfølgelig svært at gøre noget ved.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ministeren og går over til ordførerrækken, og den første ordfører, efter at vi har sagt tak til ministeren, er fru Eva Kjer Hansen.

Eva Kjer Hansen (V):

Vi kan selvfølgelig altid diskutere reglerne for de forskellige børnepasningsordninger, men jeg må sige, at jeg undrer mig over, hvad baggrunden egentlig er for det beslutningsforslag, der foreligger her i dag. Der står bl.a. i bemærkningerne til forslaget – og jeg er jo som bekendt optaget af, hvad det er, der står i bemærkningerne om, hvad der er motivet til, at man har taget det her initiativ:

Der er imidlertid dokumentation for kvalitetssvigt i pasningen af børn i visse puljeordninger. Kvalitetssvigtet i puljeordningerne kan bl.a. henføres til, at der i dag ikke er regler for antallet af voksne personer til pasning af børnene.

Jeg synes, det ville have været hensigtsmæssigt, om der havde været nogle kildehenvisninger. For som nævnt under mit spørgsmål har jeg faktisk researchet for at finde ud af, hvor den her dokumentation kommer fra. Jeg kan også forstå, at socialministeren ikke er bekendt med den dokumentation. Og jeg synes, den ville have været nyttig. Den må jo findes, når det fremgår af bemærkningerne. Jeg glæder mig meget til at høre Socialdemokratiets ordfører gøre rede for, hvor man egentlig har grundlaget fra til dette initiativ.

Socialministeren har som bekendt iværksat en undersøgelse af de kommunale tilsyn med børnepasningen, som forventes afsluttet med udgangen af marts måned. Når den foreligger, ved vi en hel del mere om, hvorvidt der er noget at kritisere. Jeg synes, at vi, når vi har den rapport som grundlag, så kan tage fat på de eventuelle kritikpunkter, der måtte være.

I Venstre skal vi derfor afvise dette beslutningsforslag.

Dertil kommer, at puljeordningen jo netop er en fleksibel ordning, hvor det er op til forældrene sammen med kommunen, virksomheden, foreningen eller andre at sammensætte pasningen, som de nu lægger vægt på. Kommunen har naturligvis gennem aftalen og tilsynsforpligtelsen ansvaret for at sikre, at tilbuddet er forsvarligt.

Vi lægger vægt på i Venstre, at der er sådanne fleksible tilbud, hvor forældre kan etablere en pasningsordning ud fra nogle fælles ønsker og interesser. Det kan være i tilknytning til en friskole, en virksomhed, et boligområde; det kan være fælles pædagogiske principper, eller hvad det nu er, der er brug for og ønsker om.

Og så er jeg sikker på, at forældre, der anvender børnepasningstilbud etableret som puljeordninger, er ganske trygge ved dette. Ellers valgte de nok noget andet.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt starte med at spørge fru Eva Kjer Hansen, om fru Eva Kjer Hansen mener, at det er rimeligt, at 11 børn bliver passet af én voksen i en puljeordning – at 11 småbørn bliver passet af én voksen i en puljeordning.

Så vil jeg godt endnu en gang sige, at vi Socialdemokrater også synes, at puljeordninger er en særdeles god idé. Det er en god idé, at man kan indrette pasningen, så den passer til den enkelte familie, så den passer både til forældrene og til børnene. Nogle vælger den kommunale dagpleje, andre vælger vuggestue, andre igen vælger puljeordninger.

Men vi synes, det er vigtigt, at der er en vis standard i alle pasningstilbud. Og derfor synes vi, at der skal være en parallel til den kommunale dagpleje. Der må man maksimalt passe fem børn, og det bør være på samme måde i puljeordningerne.

Derfor vil jeg godt spørge fru Eva Kjer Hansen: Hvis denne her undersøgelse nu viser, at der er flere steder, hvor der er problemer med antallet af børn, mener fru Eva Kjer Hansen så, at det er et problem, eller mener fru Eva Kjer Hansen, at det er helt i orden, at der kan være op til 11 børn til én voksen, der passer børnene?

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg er ikke bekendt med et sådant eksempel som det, fru Lotte Bundsgaard nævner, men måske fru Lotte Bundsgaard kunne afsløre for os, hvor oplysningen om, at én voksen passer 11 børn, kommer fra, og hvor det er, det foregår? Jeg er ikke bekendt med det.

Som nævnt synes jeg, at det bliver interessant at se undersøgelsen af det kommunale tilsyn med børnepasningsordninger i det hele taget, men også af puljeordninger, når den kommer.

Dér får vi mere viden om, hvordan man egentlig har indrettet det rundtomkring, hvor mange voksne der er til hvor mange børn, om det i virkeligheden ligner dagplejen, eller om det ser væsentlig anderledes ud.

Jeg synes simpelt hen, at vi mangler et ordentligt grundlag at diskutere det her ud fra, og jeg undrer mig meget over, hvad baggrunden er for, at Socialdemokratiet rejser den her debat lige nu.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt spørge fru Eva Kjer Hansen, der taler meget om det frie valg: Mener fru Eva Kjer Hansen, at forældre, der bor i en kommune, hvor der ikke er børnepasningsgaranti, og som får tilbudt en puljeordning, de kan få passet deres børn i, eller ikke får tilbudt nogen steder at få passet deres børn, har et reelt frit valg?

Derudover vil jeg gerne spørge fru Eva Kjer Hansen: Hvorfor mener fru Eva Kjer Hansen, at der skal være normeringer for kommunal dagpleje, men ikke for puljeordninger?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det er dejligt, at vi har fået forstærket det frie valg på børnepasningsområdet med de lovinitiativer, som denne her regering har taget, sådan at vi også har fået valget på tværs af kommunegrænser og valget mellem offentlige og private institutioner.

Det, der er vigtigt for mig, er, at der er en bred vifte af muligheder, så børnefamilierne selv kan tage stilling til, hvad det lige netop er, der passer dem bedst.

Jeg synes, det er helt fint, at vi har en aftale på dagplejeområdet om, at loftet er fem børn pr. voksen. Er der to voksne om dagplejen, er det ti børn. Jeg synes også, det er helt fint, at vi har sådan noget som puljeordninger, hvor vi har sagt: Her skal der være så få regler som overhovedet muligt, det skal være frit og fleksibelt, men selvfølgelig skal der være tilsyn, og der skal være aftale med kommunen, så vi er sikre på, at forholdene er i orden.

Jeg hørte godt nok fru Lotte Bundsgaard være inde på, at hun også var tilhænger af et frit valg for børnefamilierne, men spørgsmålet er, hvor reelt det egentlig er, når det kommer til stykket, når man vil lave de samme begrænsninger på de forskellige pasningsordninger.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ja, så er jeg ved at forstå den lidt sådan, synes jeg, vidtløftige argumentation, som Venstres ordfører fremførte, hvor jeg syntes, at socialministeren var lidt mere jordbunden, fordi hun trods alt anerkendte, at hvis en kommune gør, som Morsø gjorde, nemlig at nedlægge de offentlige pladser og oprette puljeordninger, så var der ikke noget frit valg for forældre, for de kan simpelt hen ikke vælge.

Men jeg forstår, at fru Eva Kjer Hansen jo er mere fast i troen, om man så må sige, og derfor forstår jeg, at det er fru Eva Kjer Hansens opfattelse, at de her forældre har et frit valg, og ifølge Venstres lille blå bog er det så stor en fordel, at de forældre skulle sætte meget pris på at blive flyttet fra dagplejen over i puljeordninger, selv om det var imod deres vilje. Det er et udtryk for det, Venstre forstår ved det frie valg. Er det rigtigt opfattet?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg ved, ikke, hvor det er, hr. Villy Søvnald har haft sine ører henne, for jeg har overhovedet ikke kommenteret hele det område, jeg har slet ikke tidligere besvaret spørgsmål om det.

Jeg er fuldstændig enig med socialministeren i, at det er uheldigt, hvis en kommune vælger at afskedige på området og fjerne valget mellem forskellige børnepasningsordninger og udelukkende sats på én mulighed, for det giver jo netop ikke det frie valg, som jeg plæderer så meget for, medmindre man vælger nogle andre private ordninger eller går på tværs af kommunegrænsen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Så nærmede vi os jorden igen, og det er jo altid rart i en debat. Altså det, som man har gjort i Morsø Kommune, finder fru Eva Kjer Hansen ikke er i overensstemmelse med det frie valg.

Så vil jeg bare spørge: Når man laver en struktur, hvor en kommune sparer, hvis jeg husker rigtigt, 3-4 mio. kr. ved at lave den manøvre, som både socialministeren og fru Eva Kjer Hansen, forstår jeg nu, finder er en usympatisk manøvre, fordi den indsnævrer valgmuligheden, så vil man alligevel ikke sætte grænser, der forhindrer de kommuner, der tænker så økonomisk, i at lave den kalkule, der gør, at de får en

kæmpe økonomisk fordel ved at indsnævre valgmuligheden?

Er vi så ikke der, hvor vi tit er i de her diskussioner med Venstre, at det er frit svævende tanker, der intet har at gøre med den virkelighed, som folk lever i?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Altså jeg tror i virkeligheden, vi er derhenne, hvor vi ikke har et ordentligt grundlag at debattere ud fra, for jeg er i hvert fald ikke bekendt med, hvad man har gjort i Morsø Kommune, jeg ved ikke, om hr. Villy Søvnald har en redegørelse for, hvordan forholdene er lige præcis i Morsø Kommune.

Jeg synes, det er vigtigt, at en kommune tænker i at give børnefamilierne forskellige tilbud på børnepasningsområdet, fordi det er så forskelligt, hvad man har behov for, og hvordan man gerne vil prioritere. Fra Venstres side har vi jo netop, ved at regeringen har gennemført en række lovinitiativer på området, sørget for, at vi har fået forstærket valgmuligheden mellem forskellige løsninger gennem henholdsvis frit valglovgivningen og det, at man har fået muligheden for at vælge på tværs af kommunegrænser.

Kl. 15.50

Det synes jeg er vigtigt, for det er det, der giver børnefamilierne mulighed for at have indflydelse på de pasningsordninger, de gerne vil gøre brug af.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til hr. Villy Søvnald, så går vi videre. Der er stadig væk to spillere til ordføreren. Den første er fru Sandy Brinck.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Så fik vi afklaret, at hvis det er sådan, at man alene sætter på puljeordninger, så mener Venstre ikke, at det er i overensstemmelse med det frie valg. Sådan må jeg forstå det.

Men et spørgsmål fra min kollega, fru Lotte Bundsgaard, der stadig væk står ubesvaret hen, er, om det er i overensstemmelse med Venstres frit valg-tankegang, hvis det er sådan, at valget rent faktisk står mellem en puljeordning eller ingen pasning. Der er ikke flere pladser i den lokale børnehaven, men folk kan få en puljeordning eller ingenting.

Er det i overensstemmelse med det frie valg?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, jeg har været rimelig præcis i, at man skal sætte på forskellige børnepasningsmuligheder, men hvis der er en kommune, hvor samtlige børnefamilier siger, at de helst vil benytte en puljeordning, så synes jeg også, at man skal tage hensyn til det.

Kompetencen til at tilrettelægge tilbuddene og serviceniveauet på børnepasningsområdet ligger i kommunerne, og jeg er rent faktisk tilhænger af, at vi bevarer kompetencen der.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen jeg kan også gentage, at vi går ind for forskellighed, men vi går også ind for, at der skal være pladser nok. Vi mener faktisk, at der skal være en pasningsgaranti, og at man så har et reelt valg mellem forskellige ordninger.

Derfor er det lidt interessant, at Venstre bliver ved med at tale om forskelligheder og hylde dem, men slet ikke forholder sig til, at der skal være pladser nok. Hvor er det der frie valg blevet af, hvis det er sådan, at man ikke har forskellige pladser at vælge imellem?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Altså jeg tror næsten, det må være fru Sandy Brinck bekendt, at stort set alle kommuner efterhånden har en pasningsgaranti. Nej, der er lige Københavns Kommune, som har store problemer med at opfylde pasningsgarantien, men ellers har det jo været lokale mærkesager rundt omkring, at man netop gerne vil kunne tilbyde børnefamilierne pasningsmuligheder.

Jeg skal gentage, at med de initiativer, der er taget, har vi jo også i allerhøjeste grad forstærket muligheden for, at folk kan få lige netop den pasningsordning, som de gerne vil have.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er stadig væk to spillere. Den første er fru Pernille Falcon.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne høre, om Venstre ikke har nogen form for bundgrænse for kvalitet, når det gælder børn. Det fremgår af svarene, at det er op til den enkelte kommune at udøve tilsynet, men at man ikke vil opstille en eller anden form for kvalitetskriterium, der siger maksimalt fem

børn. Det vil sige, at til dem, der skal udøve tilsynet, er der ikke samtidig givet nogen signaler om, hvilken type kvalitet man mener er forsvarlig i relation til at passe børn.

Så kan vi høre fra Venstres ordfører, at man ikke hæfter sig så meget ved, om det er fem, ti eller elleve småbørn, for det synes man ikke er ens problem, det er alene kommunens problem.

Kan Venstres ordfører slet ikke se, at der er en problematik her, man er nødt til at forholde sig til?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg er simpelt hen ikke bekendt med, om den problematik er der i virkeligheden. Det ved jeg ikke om fru Pernille Falcon er. Jeg har ingen dokumentation for at sige, at man har indrettet puljeordninger, hvor man påtvinger én voksen at passe 11 børn.

Men jeg vil gerne vide noget mere om, hvad der rent faktisk foregår i de forskellige puljeordninger udeomkring, og det er derfor, jeg hilser det velkommen, at socialministeren har sat en undersøgelse i værk, for så kan vi få noget faktisk at forholde os til og debattere ud fra, og så kan vi også få afdækket, om det her reelt er et problem, eller om man måske i virkeligheden udeomkring finder ud af, hvad der er en passende størrelse.

Jeg synes, det er helt fint, at vi i dagplejen har et antal på fem til en voksen og på ti, hvis der er to voksne om det, men jeg støtter også, at vi har puljeordninger med meget frie regler.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg er uenig i, at kvaliteten udelukkende kan måles på normeringen. Normeringen spiller ind og er en væsentlig faktor, men der er mange andre ting, der spiller ind i forhold til kvaliteten af en pasningsordning.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Altså i andre sammenhænge vil Venstre jo meget gerne lave læreplaner nærmest helt ned til vuggestuen, hvor der bliver lagt stramme planer for, hvad børn skal lære, hvordan de skal udvikles og understøttes i mange forskellige typer sammenhænge. Hvordan hænger det sammen for Venstre med det her, hvor man tilsyneladende mener, at der kan være et ubegrænset antal børn pr. voksen?

Kl. 15.55

Jeg vil også gerne høre, om svaret fra Venstres ordfører skal forstås derhen, at hvis det viser sig,

at undersøgelsen afspejler, at der er mere end fem børn pr. voksen, så vil man gribe ind over for det, men at man ikke ønsker at forholde sig til det, før man ved noget om de konkrete tal.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det sidste kan jeg bekræfte over for fru Pernille Falcon. Jeg synes, vi skal afvente resultaterne af undersøgelsen, som kan give os et billede af, hvordan det rent faktisk ser ud udeomkring, om der reelt er nogen problemer, om det indhold, der var i den DR-udsendelse, egentlig holder vand, når det kommer til stykket.

Så skal jeg sige til fru Pernille Falcon, at det måske var hensigtsmæssigt at gå tilbage og se, hvad selve lovforslaget om læreplaner og debatten egentlig drejede sig om, for der er på ingen måde tale om, at vi vil lave stramme planer for, hvad børn skal i vuggestuen.

Det, regeringen og Venstre ønsker, er, at vi har nogle bestemte kompetenceområder, som man forholder sig til i de enkelte pasningsordninger, at man går nogle temaer igennem og overvejer, hvordan og hvorledes vi kan bibringe børnene de her kompetencer. Der er fuld metodefrihed, og der vil være fuld frihed til at udbygge det og tage andre ting ind. Men vi synes bare, det er vigtigt, at man i det mindste får forholdt sig til nogle bestemte temaer.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil godt sige, at Venstres ordfører altså gør det virkelig, virkelig svært at være uenig med forslagsstillerne, men indtil videre er jeg fast i min beslutning.

Det, som er lidt mærkeligt at høre, er, at det her frie valg så dog et eller andet sted ikke i højere grad kan bakkes op, for de meldinger, vi hører ude fra landet, er nemlig, at den pasningsgaranti, som trods alt var næsten ved at være der omkring år 2000, nu smuldrer, bl.a. under henvisning til den længere barselmulighed. Så behøver man ikke at stille noget til rådighed, og skulle der være enkelte forvirrede forældre, som ikke har forstået budskabet, kan man godt tilbyde et eller andet mere eller mindre skrabsammen efter 6-8 måneder.

Det synes jeg er utilfredsstillende, og det, som vi jo gerne vil have, er, at der faktisk er et kvalificeret pasningstilbud, og at puljepasningsordningen er forældrenes mulighed for at gøre tingene på en anden måde, hvis de gerne vil det.

Jeg synes, at det, som vi bliver præsenteret for her, lyder sådan lidt for tilfældigt, nemlig at kommunerne faktisk oplever det som en forpligtelse at stille kvalificeret pasning til rådighed, og at forældrene har det højt besungne personlige frie valg, vi hele tiden hører om.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg savner et ordentligt grundlag for at diskutere en opstramning af reglerne, når vi snakker om puljeordninger. Den dokumentation, der henvises til i bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan jeg ikke finde nogen steder. Jeg efterlyser blot, at jeg har et ordentligt grundlag at diskutere eventuelle regelændringer ud fra, og at det ikke bare er noget, der er hevet ud af den blå luft, eller måske taget fra en eller anden tilfældig tv-udsendelse, hvor man ikke kender dokumentationen for det, der er blevet sagt og vist i udsendelsen.

Jeg er ikke bekendt med, at kommunerne på stribe nu opsiges deres pasningsgaranti. Tværtimod er det mit indtryk, at de kommuner, der har indført pasningsgarantien og i øvrigt jo så hævet forældrebetalingen til de 33 pct., der blev indført mulighed for under den tidligere regering, står fast på den pasningsgaranti, de har indført.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der faktisk ikke flere indlæg. Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er fru Jette Jespersen som ordfører.

Jette Jespersen (DF):

Med dette beslutningsforslag ønsker Socialdemokraterne en øvre grænse på fem børn pr. voksen i puljepasningsordningen. Det lyder da umiddelbart meget sympatisk, ikke mindst med tv-udsendelsen in mente, men står den nu også til troende? Tv kan jo bruges på mange måder.

Kl. 16.00

Når det er sagt, må det også siges, at så enkelt mener Dansk Folkeparti ikke det er. Selvfølgelig kan vi bare afskaffe begrebet puljeordninger og lade det gå ind under det kommunale firkantede system, men det ønsker Dansk Folkeparti ikke. Vi ønsker at bevare den fleksibilitet, som det private initiativ indeholder, og derfor mener vi, det må være helt op til forældrene og forældrebestyrelsen at fastsætte nogle retningslinjer. Det skal selvfølgelig ske i samarbejde med kommunen, sådan som det allerede sker i dag, og som vi me-

ner det fortsat skal ske, så længe der gives kommunale tilskud.

De steder, hvor skoen trykker, er årsagen uden tvivl det kommunale tilsyn, som i nogle kommuner langtfra har den nødvendige kvalitet, og det skal der naturligvis strammes op på. Socialministeren har allerede igangsat en undersøgelse, som vi skulle få resultatet af i løbet af et par måneder, og derfor vil Dansk Folkeparti afvente yderligere tiltag og kan derfor ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Først vil jeg godt bede fru Jette Jespersen bekræfte, at indtil nu er der altså ikke nogen, der har talt om at afskaffe puljeordningerne, tværtimod. Det er i hvert fald hensigten fra vores side, at netop for at bevare den mulighed er det også vigtigt at sørge for at rette op på tingene de steder, hvor der måtte være fejl.

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti stiller sig tilfreds med at afvente resultatet af en undersøgelse, og det er jo Dansk Folkepartis eget valg. Men hvis nu undersøgelsen viser, at antallet af børn pr. voksen faktisk er et problem, er Dansk Folkeparti så parat til sammen med Socialdemokraterne at vise handlekraft og sørge for, at også den del af kvaliteten bliver sikret, så der ikke er så mange børn pr. voksen?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Det er jo meget nemt at spørge hvis og hvis og hvis, men skulle vi ikke lige se resultatet af undersøgelsen, før vi begynder at tale om, hvad der skal gøres?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Man må selvfølgelig have mig undskyldt, men jeg havde måske en forventning om, at Dansk Folkeparti havde en holdning til, om det er godt at have mange børn til én voksen, eller om man synes, at det niveau i dagplejen, vi rent faktisk har taget politisk stilling til, nemlig fem børn pr. voksen, måske er et meget godt antal.

Det har ikke noget at gøre med hvis og hvis og hvis. Det har noget at gøre med, om man har en holdning til, hvilke parametre der indgår i kvalitet, og om man har den holdning, at man vil sikre børn den voksenkontakt, som ligger i loftet over antallet af børn pr. voksen i dagplejeordningen, men ikke i puljeordningerne.

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Vi er måske ikke enige i, at fem børn pr. voksen skal være loftet, men jeg vil give fru Sandy Brinck helt ret i, at 11, 12 eller flere børn er fuldstændig forkasteligt.

Vi må afvente det resultat, der kommer, og så må vi se, hvad vi kan gøre. Men jeg er desværre bange for, at hvis vi begynder at lægge tingene i alt for faste rammer, kan vi lige så godt kalde det dagpleje.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er lidt optaget af, at man ikke spilder sin tid i den offentlige forvaltning. Når man sætter en undersøgelse i gang og besværer folk med at tage rundt og spørge og sådan noget, må man vel have en forestilling om, at hvis der er nogle ting, der viser sig at være uhensigtsmæssige, vil man rette dem bagefter. Hvis man ikke vil bruge den til noget, synes jeg, det er meningsløst at sende folk rundt og forstyrre børn og dem, der passer dem i deres dagligdag.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at nu vil man sende folk rundt og undersøge en hel masse og forstyrre folk i deres dagligdag, men man vil ikke bruge det til noget. Man må da have en holdning til, om man vil bruge resultaterne til at sige, at der skal være et loft over, hvor mange børn der må være pr. voksen, ellers forekommer det mig fuldstændig meningsløst at stille spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Sætter man en undersøgelse i gang og kommer frem til et negativt resultat, vil Dansk Folkeparti da selvfølgelig være med til at se på, hvad der kan gøres bedre. Men om loftet absolut skal være fem børn, ved jeg ikke på nuværende tidspunkt, så det kan jeg ikke svare på. Jeg mener, der er mange ting, der spiller ind: hvor man passer børnene, hvordan man passer børnene osv.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil takke for svaret, for i modsætning til svarene fra ordføreren fra Venstre og fra ministeren nærmeste det sig et fornuftigt, nemlig at for Dansk Folkeparti er der en øvre grænse, men i øjeblikket kan man ikke sige, hvor den er. Fair nok.

Der er altså en øvre grænse for, hvad man synes er rimeligt, og det betyder vel også, at hvis og hvis og hvis undersøgelsen bekræfter billedet af, at der er markant flere børn end i andre ordninger og folk oven i købet ikke har nogen uddannelse, må Dansk Folkeparti vel være villig til sammen med det flertal, der vil være i Folketinget, at sige: Det er så vigtigt, at børn har gode opvækstvilkår, at vi godt vil være med til at fastsætte nogle regler på baggrund af den undersøgelse, der er færdiggjort.

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Ja, det vil vi meget gerne, og så vidt jeg har forstået på ministeren, vil der også komme en slags spilleregler, hvis man kan kalde det sådan, for netop puljeordninger, når undersøgelsen er gjort færdig.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg forstår ikke helt fru Jette Jespersen, når hun siger, at kreativiteten forsvinder, hvis man sætter et loft på fem børn pr. voksen, men at det er i orden at lave spilleregler for puljeordningerne. Jeg forstår ikke helt, hvorfor kreativiteten lettere kan forsvinde ved, at der er voksne nok til børnene, end ved at lave centralt fastlagte spilleregler. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om fru Jette Jespersen mener, at det ikke er muligt at lave puljeordninger på virksomhederne, at f.eks. et par veninder, der har fået børn på samme tid, går sammen om det i boligområdet, og hvad ved jeg, hvis vi stiller det enkle krav, at der maksimalt må være fem børn pr. voksen.

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

For det første mener jeg ikke, jeg har talt noget om kreativitet, og for det andet må jeg indrømme, at jeg faktisk ikke forstod fru Lotte Bundsgaards spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Undskyld. Fru Jette Jespersen talte om fleksibilitet.

Forsvinder fleksibiliteten, hvis fem børn bliver passet af én voksen? Vi i Socialdemokratiet mener faktisk, at der skal være voksne nok til at passe vores børn, og vi mener faktisk, det er rimeligt nok at sige, at mere end fem vuggestuebørn kan én voksen nok ikke passe. Er Dansk

Folkeparti enig i det? Eller mener Dansk Folkeparti, at fleksibiliteten forsvinder, hvis man siger, at én voksen til at passe fem børn vist må være det højeste?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Jeg mener, jeg allerede har svaret hr. Villy Søvnald på det samme spørgsmål: Vi vil ikke lægge os fast på fem børn.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Kan fru Jette Jespersen oplyse os om, hvad man synes er den øvre grænse? Jeg ved godt, man ikke vil lægge sig fast på fem børn, men er det så syv vuggestuebørn eller ti vuggestuebørn? Hvor mange børn mener man i Dansk Folkeparti, det er forsvarligt, at én voksen passer?

Jeg må indrømme, at jeg synes personligt, fem er i overkanten. Når man kender vilkårene i f.eks. den kommunale dagpleje og ser, hvor hårdt arbejdet er, må fem være i overkanten, fire er rigeligt. Men jeg vil bare gerne høre Dansk Folkepartis opfattelse. Er det seks, otte eller ti babyer og småbørn, én voksen skal passe?

(Kort bemærkning).

Jette Jespersen (DF):

Jeg vil ikke lægge mig fast på noget tal, for det er jo ikke sikkert, alle fem kun er 1 år, eller alle fem er 4 år, osv. Jeg mener, der skal den fleksibilitet ind, som der er plads til i pasningsordningen.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Forslaget, vi behandler, drejer sig om at lægge en øvre grænse for antallet af børn pr. voksen i puljeordningerne. Jeg synes selv, der er meget fornuft i, at vi på den ene side har friere ordninger, men på den anden side ikke laver frie ordninger, der konkurrerer på discounttilbud, og derfor støtter vi fra SF's side forslaget om at lægge et loft over antallet af børn.

Jeg synes, det har været svært at forstå argumentationen fra både ministeren og de borgerlige ordførere, der har argumenteret for, at det er et udtryk for fleksibilitet, at man f.eks. har loft i den kommunale dagpleje, men ikke har det i puljeordningerne. Det synes jeg er en helt uforståelig argumentation, medmindre man mener, at kommunale dagplejere er dårligere til at udfø-

re deres job end folk, som er ansat i puljeordninger. Det tror jeg bestemt ikke de er.

Kl. 16.10

Realiteten er, at man er i færd med at indføre discountordninger, hvor der oven i købet er to økonomiske incitament, der trækker meget kraftigt i retning af discount. Det ene er, at hvis man kan passe rigtig mange børn, 11 eller flere, tjener man rigtig mange penge. Det er rart for den, der tjener mange penge, men vores formål med at gennemføre lovgivning her i Folketinget er vel også at sikre en vis kvalitet.

Det andet økonomiske incitament, som er lige så stærkt, så vi i eksemplet fra Morsø Kommune. Ved at nedlægge velfungerende dagplejeordninger og flytte dem til puljeordninger har kommunen efter det oplyste tjent omkring 3-4 mio. kr., og det vil sige, at det ikke har noget som helst med kvalitet at gøre og ikke noget som helst med frit valg at gøre. Det handler om rå økonomi.

Der er altså etableret ordninger med to økonomiincitament for både kommunen og den, der er i stand til at passe rigtig mange børn, og hvem taber i det spil? Det gør børnene, og derfor synes jeg, der er brug for regler, der kan være med til at forhindre, at vi får discountpasningsordninger, men i stedet fastholder ordninger af en vis standard. Det medvirker vi fra SF's side meget gerne til.

Så kan man diskutere, om vi som folketingsmedlemmer skal lovgive på et område som dette. Ja, det skal vi efter min opfattelse. Jeg synes, det er Folketingets opgave at udvise rettidig omhu. Alle politiske ordførere er villige til at træde frem, når de ser, hvordan tingene udvikler sig i virkeligheden, og sige: Nej, det kan vi altså ikke være bekendt, det er altså for dårligt. Jamen var det så ikke rarere på forhånd at lave regler, der gør, at vi ikke hele tiden skal sige, at det er altså for dårligt, og nu skal der gøres et eller andet? Det opfatter jeg som indbegrebet af rettidig omhu.

Så har det været nævnt, at forældrene jo kan styre det ved at anvende deres frie valg. Det har bare ikke ret meget med virkeligheden at gøre. Når familien oplever, at det kommunale tilbud lukkes, og den eneste mulighed, der tilbydes i stedet, er puljeordninger, er det jo fuldstændig meningsløst at tale om frie valg. En sådan familie har ikke noget som helst frit valg. Den har et valg, og det er ikke forældrene, der vælger. Det er kommunen, der bestemmer, hvad der skal være af valgmuligheder.

Vi er tilhængere af, at der skal være en rimelig balance mellem voksne og børn. Vi er faktisk tilhængere af i hele diskussionen om den sociale arv, at børn kan have en voksenkontakt, som er i stand til at vejlede og hjælpe dem, og vi er i øvrigt også tilhængere af, at mennesker får en uddannelse, når de arbejder inden for et bestemt område.

Det mest komiske ved debatten i dag synes jeg i virkeligheden har været afvisningen med det argument, at nu skal vi vente og se, for nu kommer der en undersøgelse. Jeg tror, at når man skal lave socialministerens tale ovre i Socialministeriet, har man en standardknap, hvorpå der står: Vent og se. Jeg tror også, Venstre har den knap i deres tekstbehandlingsanlæg, for det er det svar, der kommer, uanset hvad vi behandler.

Det kan siges, at der er god mening i at lave en undersøgelse, hvis undersøgelsens resultat betyder, at man vil lave noget om. Men ordførerne i dag vil ikke sige, om det betyder, at man vil ændre noget som helst, og så er det da meningsløst at spille folks tid med en undersøgelse. En undersøgelse giver kun mening, hvis man på forhånd siger, at man vil ændre f.eks. antallet af børn pr. voksen.

Denne diskussion har langt større betydning end kun for puljerne og de 6.000 pladser, der er i puljeordningerne, fordi socialministeren som bekendt er på vej med et forslag om profitbørnehaver, som i stigende grad skal afløse de børnehaver, vi kender. Det betyder, at det økonomiske incitament til at tjene penge, som vi allerede har set i det konkrete eksempel, vil komme til at fylde langt, langt, langt, langt mere fremover, og derfor er det også en opgave for Folketinget at vise rettidig omhu ved at sikre kvaliteten i vore børneoplysningsordninger.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Når jeg er så glad for socialministerens undersøgelser, er det, fordi jeg gerne vil vide, hvad jeg snakker om. Men jeg kan forstå, at hr. Villy Søvndal ved noget, jeg ikke ved, og derfor vil jeg gerne spørge, hvor den puljeordning, hvor én voksen bliver sat til at passe 11 børn, findes. Kan hr. Villy Søvndal løfte sløret for, hvor det lige præcis er? Er det kun én puljeordning, hr. Villy Søvndal snakker om, eller er der mange puljeordninger, hvor vilkårene er sådan?

Så taler hr. Villy Søvndal om rettidig omhu, og at vi nu skal lave nogle regler for puljeord-

ningerne. Sagen er altså, at puljeordningerne har eksisteret siden 1990, så hvorfor skal vi til at lave om på reglerne lige nu? Hvad er den rettidige omhu, når vi ved, at de ordninger faktisk har eksisteret i mange år?

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, fru Eva Kjer Hansen har ret i, at jeg ved noget, hun ikke ved, og jeg tror også, det modsatte er tilfældet. Men jeg anvendte ikke udtrykket 11 børn, det ved jeg ikke noget som helst om. Nej, ikke på noget tidspunkt.

Jeg anvendte det udtryk, at en bestemt kommune selv har argumenteret for, at der var mange penge at spare, nemlig Morsø Kommune, ved at flytte fra dagpleje til puljeordninger. Det var mit kronargument, og der ligger et incitament i, at hvis man som dagplejer har mange børn, så tjener man mange penge, og kommunen sparer penge. Det er nogle meget kraftige økonomiske incitamenter at lægge ind.

Så spurgte fru Eva Kjer Hansen, hvorfor det var så vigtigt lige nu. Det er det jo, fordi socialministeren er på vej med et forslag om at lave profitbørnehaver, altså private børnehaver, hvor man kan tjene rigtig mange penge ved at passe børn. Der er det klart, at der bliver presset for at proppe endnu flere børn ind i vore ordninger voldsomt stort, for det er en måde, man kan lave rigtig mange penge på, hvis man som privat virksomhed går ind og investerer her.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige til hr. Villy Søvndal, og hr. Villy Søvndal kan jo selv læse referatet efterfølgende, at det simpelt hen var et direkte citat, at hr. Villy Søvndal talte om én voksen, der skulle passe 11 børn. Derfor vil jeg gerne bede hr. Villy Søvndal om at forholde sig til, hvor det eksempel kommer fra.

Når hr. Villy Søvndal taler om en kommune, er det så tilfældigvis Morsø Kommune? Hvis ja, så vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvndal, om hr. Villy Søvndal er bekendt med, hvad normeringen er i de forskellige puljeordninger i Morsø Kommune, og jeg spørger, fordi jeg ikke ved det. Det er derfor, jeg synes, det er hensigtsmæssigt at få en undersøgelse, så vi får noget mere at vide, så vi har et ordentligt grundlag at diskutere ud fra. Men det er jo interessant, hvis hr. Villy

Søvndal af egen drift har sørget for at få den viden, der skal til for at kunne forholde sig til det.

Så vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvndal: Hvad har muligheden for at lave private dagtilbud med regelsættet for puljeordninger at gøre?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det har ganske meget med hinanden at gøre. Hvis regeringen vil lave et privat område, der ikke er underkastet de regler, vi har på det offentlige område, så er vejen åben til at tjene rigtig mange penge, hvis man som ISS vil ind på området igen. De har jo forsøgt, men de stod af igen i en række kommuner, fordi der ikke var penge nok at tjene, i Assens osv.

Men hvis nu de får chancen for at lave de her ordninger uden nogen som helst regler, så er der rigtig mange penge at tjene. Da regeringen har et ønske om, at private kommer til at fylde mere på det her område, og da vejen til at få private til at deltage i det her er, at de kan tjene rigtig mange penge, så er det alene af den grund en ekstremt vigtig diskussion.

Så synes jeg, det er interessant og fint nok at lave en undersøgelse. Vi har stadig væk den holdning, at fem børn pr. voksen er nok. Jeg forstår så ikke, at de borgerlige ordførere ikke er i stand til at svare på, om man ville gribe ind, hvis en undersøgelse bekræfter, at der er langt flere end fem børn. Det var i virkeligheden kun Dansk Folkeparti, der sagde, at de havde en øverste grænse. Jeg synes, det er tankevækkende, at Venstre og Det Konservative Folkeparti overhovedet ingen grænser har, når vi diskuterer børn.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

En kort bemærkning til fru Eva Kjer Hansen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal blot gøre den tilføjelse, at de holdninger og den stillingtagen til beslutningsforslaget, som jeg gav udtryk for på Venstres vegne, også dækker synspunkterne i den konservative folketingsgruppe.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak, så passer regnskabet.

Margrethe Vestager (RV):

Nu er vi jo ikke de eneste gode mennesker i verden. Der findes andre gode mennesker andre

steder, som også tager overraskende fornuftige beslutninger, også selv om de ikke er vejledt af Folketingets flertal, herunder jo også forældre, som har mulighed for sammen med andre at tage initiativ til børnenes pasning. Pointen for Det Radikale Venstre er, at det er forældrene, som tager ansvar, og kommunen fører tilsyn.

Det er i sagens natur meget afgørende, at det tilsyn bliver ført, da der, som det også har været nævnt tidligere, er brodne kar alle steder. Bygningsmæssigt tilsyn, tilsyn med de mennesker, der har med børnene at gøre og en mulighed for at få pædagogisk råd og vejledning, hvis der er behov for det til et enkelt eller flere børn.

De puljepasningsordninger, vi kender, er omfattet af meget, meget få regler. De rent kommunale tilbud er omfattet af forskellige grader af regulering. Forudsætningen for, at vi ser de her forskelle, er jo, at der er forskellige muligheder, og at det er forskellige, der har ansvaret. Det her er ikke en mulighed for private for at komme ind på børnepasningsområdet, det er en mulighed for forældre for at tage ansvar.

Kl. 16.20

Hvis det viser sig, at kommunen kommer rundt om kravene til de kommunale tilbud ved at presse forældre eller måske snarere presse enkeltpersoner til at oprette puljepasningsordninger, som forældre og børn må leve med og leve i, uanset om de er tilfredse eller ej, så taler vi klart om brudte forudsætninger for den måde, vi ser og forstår loven på.

Det er ikke sikkert, det er sådan. Det er ikke sikkert, at kommunerne misbruger loven. Det er ikke sikkert, at man misbruger den til at presse forældre til at leve med discounttilbud, fordi kommunen ikke selv vil stille med den børnepasning af høj kvalitet, som er nødvendig for, at forældrene i tryghed kan gå på arbejde hver dag.

Hvis alt er i orden, skal Folketinget ikke detailregulere. Vi vil bruge vores gode gule papir til andre ting, til større formål. Derfor går Det Radikale Venstre ind i udvalgsbehandlingen med henblik på at blive langt bedre oplyst, end vi er i øjeblikket. Vi synes faktisk, det er rimeligt, at forældre har de muligheder, som de har i dag også uden regulering.

Men vi er bekymrede for de forskellige rygter eller bidrag, der er til diskussionen, om at kommuner faktisk spekulerer groft i puljepasningsordningen. Derfor ser vi meget frem til udvalgsbehandlingen og også frem til, at det kan blive

klarlagt, hvad der faktisk er op og ned på puljepasningsområdet.

På den baggrund kan vi i hvert fald for indværende ikke støtte forslaget.

Pernille Falcon (EL):

Det er næppe den store hemmelighed, at Enhedslistens begejstring over puljeordningerne for børn kan ligge på et meget lille sted. Det er vores opfattelse, at der er tale om en discountordning, og at kvaliteten ikke er tilstrækkelig. Det signalerer hele den debat, vi har haft i dag jo også, netop ved at man slet ikke vil forholde sig til, hvor mange voksne der skal være til at passe børnene.

Det er Enhedslistens opfattelse, at der i stedet skal sikres det nødvendige antal daginstitutionspladser og dagplejepladser. Vi ser puljeordningerne som en dårlig nødløsning, der lader børn og forældre i stikken, specielt i de kommuner, der spekulerer i at nedlægge kommunale dagpasningstilbud og presser forældrene til at gå ind i puljeordningerne. Det er helt galt.

Kommunernes reelle mulighed for at sikre kvaliteten er for ringe. Det er ikke kommunen, der ansætter og derved har muligheden for at sikre de personlige kvalifikationer hos den voksne: fornemmelse for børn, opmærksomhed, sprogfærdighed m.v., og sikre, at det er til stede, og det giver også dårligere vilkår for tilsynet og for den vejledning, man mener kommunerne efterfølgende skal varetage.

Eksemplet, som vi så i DR's dokumentarprogram, har ikke øget begejstringen fra Enhedslistens side. Det, vi så fra Morsø Kommune, var mildest talt hårrejsende. Det kan virke absurd, når regeringen i nogle sammenhænge fremhæver, at det er vigtigt at sikre, at børn helt ned i vuggestuealderen lærer på mange forskellige planer, bliver støttet og udviklet i deres mange forskellige kompetencer, når man så samtidig her går ind og støtter en ordning, hvor man ikke har nogen former for mulighed for at sikre, at det så finder sted.

Enhedslisten støtter det her forslag, desuagtet at vi ikke er begejstrede for puljeordninger, men det gør vi ud fra en opfattelse af, at det gælder om at få dem til at blive så gode som muligt, når de nu trods alt findes.

Personlig synes jeg, at fem småbørn pr. voksen er for meget, det synes erfaringerne fra dagplejen at vise. Men vi vil godt støtte forslaget i den udformning, det har her. Jeg synes egentlig, at der skulle være tale om maksimalt fire små-

børn pr. voksen, men vi vil gå positivt ind i behandlingen og i den sammenhæng også trække de ting frem, som vi har fremhævet utallige gange i andre sammenhænge i forbindelse med at sikre børns miljø.

Der er jo ikke en miljølov for børn herhjemme. Børns rettigheder er ikke sikret på den led. Helt elementære forhold som ret til plads og lys og luft og støjgrænser er ikke sikret, og i puljeordningen er der heller ikke sikret en helt elementær ret til voksenkontakt i et nødvendigt omfang. Så ud fra de holdninger, vi har i den forbindelse, vil vi gå videre ind i udvalgsbehandlingen af forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Kl. 16.25

Tove Videbæk (KD):

Med forslaget ønsker forslagsstillerne, at der skal fastsættes en øvre grænse på fem børn pr. voksen medarbejder i de såkaldte puljebørnehaver i stil med reglerne for pasning af børn i dagpleje. Kristendemokraterne ønsker ligesom forslagsstillerne at skabe gode og sunde og trygge rammer for børn, hvad enten de bliver passet i hjemmet eller på daginstitution, og hvad enten daginstitutionen er drevet af kommunen eller i privat regi.

For nylig blev mediernes bevågenhed rettet mod en enkelt såkaldt puljebørnehave i Morsø Kommune, hvor bl.a. en tv-udsendelse viste et voldsomt svigt i kommunens tilsyn med børnehaven. Kristendemokraterne synes generelt, at muligheden for, at private kan etablere puljebørnehaver, er en rigtig god ordning. Ordningen fungerer da også upåklageligt langt de fleste steder og giver forældre og foreninger et alternativ til offentlig børnepasning.

Sagen fra Morsø viser dog også, hvordan ordningen kan misbruges. Formålet med puljebørnehaver er jo ikke at lade kommunerne spekulere økonomisk i at spare penge på at passe borgernes børn ved at lukke andre pasningstilbud og dermed tvinge alle forældre til at vælge puljeordningen. Frem for alt må der ikke spares på kommunens tilsyn med puljebørnehaverne. Vi kan ikke byde hverken børn eller forældre at se gennem fingre med dårlig hygiejne eller personale, der ikke har begreb om, hvordan man taler med eller behandler børn.

Derfor skal der være nogle klare retningslinjer for kommunernes tilsyn med puljebørnehaver.

ver. Hvad enten det hedder dagpleje, vuggestue, børnehave eller puljebørnehave, så skal vi sikre vores børn så gode og sunde opvækstvilkår som muligt; det burde da være indlysende for enhver.

Vi er altså nødt til at have nogle klare retningslinjer for kommunernes tilsyn med puljebørnehaver. Vi må først og fremmest forlange, at personalet har kendskab til den del af dansk lovgivning, der siger, at man ikke må slå børn, men de skal også have grundlæggende viden om hygiejne og om, hvordan man stimulerer og taler til børn.

Kommunernes Landsforening har sagt, at de vil udsende en vejledning til kommunerne med inspiration og gode eksempler på tilsyn. Det er godt, at sagen bliver undersøgt, og at der nu kommer nogle klare retningslinjer for, hvordan tilsynet skal foregå, men jeg føler mig ikke overbevist om, at en sådan vejledning kunne have forhindret det, vi har set i Morsø Kommune. Der må skrappere midler i brug for at stramme tilsynet op.

Når alt kommer til alt mener vi hos Kristendemokraterne, at vi har brug for en generel miljølov for børn, der sikrer minimumsregler for alle børn, der er i pasning med offentligt tilskud, hvad enten det sker i en offentlig institution eller eksempelvis i en puljebørnehave. Hermed mener vi minimumsregler både på området, vi taler om her i dag, og også vedrørende støj, vedrørende plads, vedrørende lys og luft, vedrørende det, at der skal være udenomsplads og legeplads osv. til børnene. Kristendemokraterne har flere gange foreslået en generel miljølov for børn, men ikke fået flertal for det i Folketinget.

Men det foreliggende forslag ville vi egentlig gerne støtte, for fem børn pr. voksen synes vi er rigeligt de fleste steder, men vi vil egentlig kun støtte det, hvis forslaget udvides til at dække alle børn i alle dagpasningstilbud, så vi sikrer, at der alle steder er et loft over, hvor mange børn der må være pr. voksen både i offentlige og i private dagpasningstilbud. Vi ved jo, at det er af utrolig stor betydning for børnene, at der er tilstrækkeligt med voksne, så børnene kan få de voksne i tale både af hensyn til børnenes generelle trivsel og af hensyn til deres sprogstimulering og udvikling på andre områder.

Men uanset hvad, ser vi frem til en positiv udvalgsbehandling og til resultatet af den undersøgelse på puljeområdet, som er i gang.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Lotte Bundsgaard.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil gerne sige tak for en god debat, der jo har vist, at der er mange partier her i Folketinget, der faktisk mener noget med det, når vi siger, at vores børn skal have en ordentlig pasning, når vi siger, at selv om vi går på arbejde, så skal vores børn have et godt liv, så skal vores børn udvikle sig, mens vi er på arbejde, og ikke bare opbevares. Derfor vil jeg gerne sige tak til de partier, der har tilsluttet sig beslutningsforslaget. Vi har netop fremsat det beslutningsforslag for at sikre, at vores børn sikres en god og en ansvarlig pasning.

Vi vil godt sige, at vi er meget glade for puljeordningerne. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at man som familie kan indrette sig, så det passer til ens liv. Vi synes, det er godt, at virksomheder, at et par veninder kan gå sammen, at man i boligområder osv. kan lave puljeordninger, men vi mener, at det er vigtigt at stille krav til puljeordningerne om normering på samme måde, som man stiller krav til de kommunale dagplejer.

Kl. 16.30

Vi mener ikke, at fleksibiliteten forsvinder, måske endda tværtimod, ved at man siger, at der maksimalt må være fem børn til én voksen. Det kan jo kun gøre, at der er plads til, at man kan lave en mere spændende pasning, hvor børnene kan have det endnu bedre. Der er ikke nogen, der skal bilde mig ind, at der er mere fleksibilitet i, at en voksen skal passe syv børn, end i, at en voksen skal passe fem børn, tværtimod – i hvert fald ikke set fra vores børns synsvinkel.

Nu har ministeren sat en undersøgelse i gang af puljeordningerne, og det synes vi sådan set er en god idé. Vi synes, det er godt at få undersøgt: Hvordan står det til rundtomkring? Hvordan er kvaliteten af puljeordningerne rundtomkring? Det kan godt være, at man skal se på andet end kun normeringen, når vi skal sikre, at vores puljeordninger er gode nok.

Men vi vil godt sige, at vi står fast på, at uanset hvor mange puljeordninger man finder, hvor der er over fem børn, der bliver passet af én voksen, så mener vi, at man skal have det her normeringskrav.

Flere har spurgt: Hvad er så dokumentationen? Det er dels den undersøgelse, der var i DR, dels ministerens udtalelser i Jyllands-Posten den 27. november 2003. Det gjorde også, at vi var fle-

re, der tænkte: Jamen så må der være noget i det her, når selv socialministeren kan udtale det.

Hun sagde: »Vi har set, at blandt andet Morsø Kommune har misbrugt ordningen ved at nedlægge kommunale dagplejepladser og nærmest tvunget forældrene til at lave puljeordninger.«

Hvorfor skulle Morsø Kommune nedlægge dagplejepladser og tvinge forældrene over i puljeordningerne, hvis det ikke var for at spare penge? Jeg spørger lige så stille. Måske er det ikke det, men så synes jeg, ministeren skal fortælle, hvad der så kan være baggrunden for, at hun er bekymret over, at Morsø Kommune har misbrugt ordningen.

Hvis det nu viser sig, at der kun er ti puljeordninger, hvor der er over fem børn, der bliver passet af én voksen, så er det ti puljeordninger for meget, og så kan det være med til, at kommunerne, der er økonomisk pressede, vælger at se gennem fingre med puljeordninger, hvor man passer over fem børn.

Vi ved jo godt, at kommunerne er økonomisk pressede. Vi ved jo godt, at kommunalpolitikerne gerne vil gøre det bedst mulige for vores børn. Vi ved, som fru Margrethe Vestager sagde, at vi forældre vil gøre, alt hvad vi kan for at sikre, at vores børn bliver passet på god og forsvarlig vis. Problemet er blot, at når regeringen tvinger kommunerne til at skære ned bl.a. på børnepasningen, så betyder det altså, at nogle forældre kan blive presset ind i puljeordningerne, som bestemt ikke er det frie valg, regeringen og Venstres socialordfører står og hylder heroppefra – tværtimod. Et frit valg kræver helt andre ting. Et frit valg kræver en ordentlig kvalitet i vores dagtilbud, og et frit valg kræver også, at man har reelle valgmuligheder, og at man altså ikke – som ministeren selv sagde at man blev i Morsø Kommune – bliver presset til at sende sine børn i puljeordninger, eller at man slet ikke kan få passet sine børn.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det stadig væk undrer os, hvorfor regeringen mener, at man til kommunale dagplejer skal stille nogle normeringskrav, man ikke skal stille til puljeordninger. Fair nok. Den undren har vi så. Den kan vi ikke få et svar på.

Det undrer os også, at man vil indføre pædagogiske læreplaner, som vi faktisk synes er en god idé, og som vi faktisk tror kan være med til at højne kvaliteten i vores dagtilbud – det vil socialministeren gerne blande sig i, helt ned i dagligdagen i vores daginstitutioner vil socialmini-

steren gerne blande sig, men at stille et normeringskrav på fem børn til én voksen, et krav, der kan være med til at sikre, at det er ordentlige tilbud, vi giver vores børn, det vil socialministeren ikke – og ej heller Venstres ordfører – være med til. Jeg må sige, at det forstår jeg ikke.

Men i hvert fald tusind tak for de mange positive tilkendegivelser, vi har fået. Jeg glæder mig til det videre udvalgsarbejde og glæder mig til, at vi forhåbentlig, når socialministerens undersøgelse på et tidspunkt kommer, kommer til at høre noget andet fra regeringen end det her med: Vent og se; vi løser det nok på et tidspunkt.

Jeg glæder mig til i samarbejde med Folketingets socialordførere at gøre lidt for, at vores børn får en ordentlig pasning, og at vi forældre tryk kan gå på arbejde og være trygge ved, at vores børn har en god dagligdag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Et øjeblik!

Lotte Bundsgaard (S):

Nå ja, det er jo rigtigt, jeg skal blive heroppe.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg er nødt til at stille spørgsmål, for jeg er lidt optaget af, om det, vi er i gang med i dag, er hovsalovgivning på et forkert grundlag.

Kl. 16.35

Jeg kunne forstå på fru Lotte Bundsgaard, at bl.a. DR's program har inspireret til det her beslutningsforslag, men der er noget, jeg lige skal have fuldstændig klarhed over: Når der står i bemærkningerne til forslaget, at der er dokumentation for kvalitetssvigt i puljeordninger, og at kvalitetssvigtet bl.a. kan henføres til, at der i dag ikke er regler for antallet af personer til pasning af børnene, er der så anden dokumentation, eller er det bare hentet ud af det der DR-program omkring puljeordningerne i Morsø Kommune?

Jeg spørger, fordi den eneste anden henvisning, der var, var til et udsagn fra ministeren, som jo ikke havde spor med normeringen at gøre. Det er derfor, jeg synes, at når det står klokkeklart i bemærkningerne til beslutningsforslaget, så må vi også kunne få at vide: Hvor er det, den dokumentation er hentet henne?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Tak til fru Eva Kjer Hansen.

Jeg vil sige, at nu er det her jo ikke en lovgivning, men et beslutningsforslag, vi har fremsat, fordi vi mener, det er afgørende, at der ikke skal passes mere end fem børn af én voksen. Der mener Venstre og regeringen altså noget andet, og jeg synes da, det er fint at høre, at man godt kan gå ud gang på gang og sige, at man tager børnenes parti, men når det kommer til stykket, vil man ikke engang være med til at lave normeringsregler, der gør, at der ikke må blive passet mere end fem børn af én voksen. Så det er ikke hovsalovgivning, vi står med, men et beslutningsforslag, vi behandler.

Hvad er det så, socialministeren siger? Jo, socialministeren siger altså, at forældrene er blevet presset til at vælge puljeordningerne, fordi Morsø Kommune skal spare penge. Hvordan er det lige nøjagtig, Morsø Kommune sparer penge, hvis det ikke er ved, at der er flere børn pr. voksen i puljeordningerne?

Så det, det altså handler om her, er en diskussion af: Er det et problem, at der er mere end fem børn, der skal passes af én voksen, eller er det ikke et problem?

Jeg synes, det fint, at vi i dag har fået afklaret, at både fru Eva Kjer Hansen og regeringen ikke mener, det er noget problem, i hvert fald ikke før der er en eller anden undersøgelse, der er færdig.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes bare, det ville være hensigtsmæssigt for debatten her i Folketingssalen, at fru Lotte Bundsgaard forholder sig til det, hun eller andre Socialdemokrater selv har skrevet i begrundelsen for det her beslutningsforslag. Der tales om dokumentation. Hvorfor kan vi ikke få en ordentlig kildehenvisning? Hvorfor kan fru Lotte Bundsgaard ikke bare indrømme, at det her beslutningsforslag er blevet til på baggrund af en DR-udsendelse, som to journalister efterfølgende har gennemkritiseret, og hvor de medvirken- de udtaler, at det er løgn og latin, og at det er manipulation?

Hvorfor kan fru Lotte Bundsgaard ikke bare erkende, at det er et meget spinkelt grundlag, der er udgangspunktet for det her beslutningsforslag? For de pæne ord om, at nu skal der laves regler for puljeordningerne, hvorfor kommer de lige netop nu? Det er en lovgivning, der har været i kraft siden 1990. Fru Lotte Bundsgaard har haft 13 år til at tage den her diskussion

og stille krav om normeringer. Hvorfor kommer de lige tilfældigvis nu?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu bruger fru Eva Kjer Hansen jo en taktik, som regeringen ofte benytter, når den er i vanskeligheder, nemlig for det første at begynde at tale om procedure i stedet for at tale om det politiske indhold og for det andet at sige: Hvorfor har I ikke ændret på det noget tidligere?

Jeg vil godt sige til fru Eva Kjer Hansen, at jeg da egentlig også godt kan ærgre mig over, at vi ikke har gennemført den her normering noget tidligere. Det vil jeg gerne sige. For jeg mener faktisk noget med, at maksimalt fem børn skal passes af én voksen, uanset om det er en kommunal dagpleje, eller det er en puljeordning. Det er vores holdning.

Derudover vil jeg sige, at socialministeren i Jyllands-Posten klart siger, og jeg vil egentlig gerne citere det én gang til for at vise, at socialministeren sådan set havde det samme indtryk, som jeg havde:

»Vi har set, at blandt andet Morsø Kommune har misbrugt ordningen ved at nedlægge kommunale dagplejepladser og nærmest tvunget forældrene til at lave puljeordningerne«.

Hvorfor skulle socialministeren sige, at det var et problem, og hvorfor skulle Morsø Kommune nedlægge dagplejepladser, hvis puljeordningerne ikke er billigere, altså hvis puljeordningerne ikke gjorde, at der var flere børn pr. voksen?

Men konkret for os er det altså det politiske i det her: Er det i orden, at mere end fem børn skal passes af én voksen eller ej?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal beklage over for de af Folketingets medlemmer, der gerne vil videre med de efterfølgende forslag, men jeg bliver nødt til at tage ordet som ordfører her i anden runde, fordi jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi ikke kan få en klarere indrømmelse fra Socialdemokratiet om baggrunden for det her beslutningsforslag.

Jeg kan forstå, at fru Lotte Bundsgaard hellere vil kommentere udtalelser, der har været andre steder, og, hvad ministeren er citeret for i medierne, end hun vil kommentere bemærkningerne

til det beslutningsforslag, der ligger her foran os, og som er til debat her i dag.

Kl. 16.40

Jeg vil gerne – undskyld, hvis det trætter forsamlingen – endnu en gang citere fra bemærkningerne:

»Der er ... dokumentation for kvalitetssvigt i ... puljeordninger. Kvalitetssviget i puljeordningerne kan ... henføres til, at der i dag ikke er regler for antallet af voksne personer til pasning af børnene.«

Kan fru Lotte Bundsgaard så ikke bare indrømme, at den dokumentation ikke foreligger, at Socialdemokratiet har taget et initiativ til et beslutningsforslag baseret på en programudsendelse i Danmarks Radio, en programudsendelse, der efterfølgende er blevet heglet igennem af et par journalister, der kan citere de medvirkende for, at de mener, at der er tale om manipulation, om urigtige oplysninger, og om, at tingene er blevet fordrejet?

Jeg synes, det er hensigtsmæssigt af hensyn til anstændigheden omkring lovarbejdet i Folketinget, at vi får klar vished for, om fru Lotte Bundsgaard har anden dokumentation, eller om det vitterlig er noget, der er grebet i luften ud fra en tilfældig udsendelse i Danmarks Radio.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren bedes vente her; der er spørgsmål til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Nu får jeg muligheden for at stille fru Eva Kjer Hansen det spørgsmål, hun ikke rigtig har svaret på før: Hvorfor skal der være et maksimum på fem børn, der skal passes af én voksen i den kommunale dagpleje og ikke i puljeordningerne? Det er mit første spørgsmål.

Mit andet spørgsmål er, om fru Eva Kjer Hansen kan bekræfte, at hvis den dokumentation, vi bruger til vores beslutningsforslag, er behæftet med fejl, så er ministerens udtalelse den 27. november 2003 også fejlagtig, og jeg vil gerne citere én gang til, hvad ministeren udtalte:

»Vi har set, at blandt andet Morsø Kommune har misbrugt ordningen ved at nedlægge kommunale dagplejepladser og nærmest tvunget forældrene til at lave puljeordningerne.«

Konsekvensen, hvis vores beslutningsforslag er behæftet med fejl, må vel være, at ministerens udtalelse så bestemt også er behæftet med fejl. Kan fru Eva Kjer Hansen bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det, vi har til behandling i Folketingssalen her i dag, er et beslutningsforslag fremsat af Socialdemokratiet med krav om, at der bliver lagt et loft på maks. fem børn pr. voksen i puljeordninger, og med nogle klare formuleringer i bemærkningerne til beslutningsforslaget gående på en dokumentation, som vi ikke kan få frem i lyset her i dag.

Jeg vil også gerne diskutere socialministerens udtalelser i forskellige sammenhænge. Jeg synes, at den udtalelse, der er kommet, ikke har spor med normeringen at gøre; den handler om en kommune, der lukker nogle andre tilbud for så at tilgodese nogle bestemte tilbud. Det har intet med normeringsdiskussionen om et loft på fem at gøre.

Jeg har gjort klart rede for, at jeg synes, det er helt fint, at vi i dagplejen har et loft, men at jeg ønsker, at puljeordninger skal være så frie og så fleksible som overhovedet muligt.

Jeg bliver nødt til at gentage, at den lov har været gældende i mere end 13 år, uden at fru Lotte Bundsgaard overhovedet på noget tidspunkt har syntes, at der var anledning til at tage det regelsæt op.

Så hvorfor kan fru Lotte Bundsgaard ikke bare indrømme, at motivet her er en tilfældig udsendelse produceret af DR, hvor man efterfølgende i den grad kan sætte spørgsmålstegn ved ledigheden af indholdet, men det har fru Lotte Bundsgaard bare glemt at gøre?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ønsker fru Lotte Bundsgaard ordet? ... Det er ikke tilfældet.

Så er det hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge fru Eva Kjer Hansen, om det ikke er udtryk for en underlig slaphed og mangel på konsekvens, at vi har en socialminister, der siger, at ordningen er udtryk for, at man spekulerer i en ordning, der gør, at børnene får vilkår, som heller ikke regeringen bryder sig om, men at man ikke vil gøre noget.

Statsministeren har været meget inde på tankegangen om, at slaphed og mangel på konsekvens i enhver sammenhæng skulle bekæmpes ubønhørligt, og risikerer socialministeren ikke, at hun bliver bekæmpet voldsomt af statsministeren – og også fru Eva Kjer Hansen for den

sags skyld – når man står med et erkendt problem, og man bagefter så bare siger: Vent og se, det vil vi ikke gøre noget ved? Er det ikke en farlig færd på jorden?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det kan jo være en nok så interessant diskussion, og vi har jo også i et eller andet omfang haft den tidligere. Jeg kan bare ikke se, hvordan den diskussion direkte har noget med det her beslutningsforslag at gøre og de problemer, jeg påpeger i forhold til, hvad der egentlig er grunden til, at beslutningsforslaget ser ud, som det gør her.

Der er ikke kommet noget som helst frem om, at den dokumentation, man i bemærkningerne påstår skulle findes, overhovedet er til stede.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Hvis den her undersøgelse, som socialministeren har igangsat på baggrund af, at hun mente, der var nogle problemer i Morsø Kommune, som hun udtalte til Jyllands-Posten, nu viser, at der er steder, hvor der er 8, 9, 10, 11 børn, der bliver passet af én voksen, mener Venstre så, at det er i orden, eller vil Venstre gøre noget ved det?

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil naturligvis afvente undersøgelsen, og så vil jeg forholde mig til undersøgelsens resultater med hensyn til: Hvordan ser billedet egentlig ud rundtomkring? Hvordan er tilsynet med børnepasningsordningerne? For det er jo nok så relevant både at se på dagplejen og på vuggestuerne i sammenhæng med tilsynet med puljeordningerne og se, om man generelt foretager et ordentligt tilsyn fra kommunernes side.

Men skulle jeg forstå fru Lotte Bundsgaards spørgsmål derhen, at fru Lotte Bundsgaard nu er parat til at trække sit beslutningsforslag tilbage ud fra en erkendelse af, at man ikke har sin dokumentation i orden, og at det rent faktisk vil være helt fint, at vi får den undersøgelse og dens resultater, inden vi tager stilling til eventuelle initiativer på det her område?

Det ville jo være naturligt, efter at man selv er blevet opmærksom på, at der er gået 13 år, hvor man intet har foretaget sig, og at man har taget et initiativ, hvor man overhovedet ikke ordentligt kan begrunde, hvorfor det kommer nu.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ønsker fru Lotte Bundsgaard ordet? ... Som ordfører?

Lotte Bundsgaard (S):

Vi Socialdemokrater mener faktisk noget med det, når vi siger, at vi forældre skal kunne gå på arbejde og være trygge ved, at vores børn bliver passet på forsvarlig vis. Vi mener faktisk noget med det, når vi siger, at forældrene skal have reelle valgmuligheder. Derfor vil vi gerne have en børnepasningsgaranti. Vi mener faktisk noget med, at der skal være en ordentlig kvalitet i vores dagtilbud. Vi støtter, at man laver pædagogiske læreplaner i daginstitutionerne. Vi mener faktisk også noget med det, når vi siger, at der må være et maksimum for, hvor mange helt små børn voksne kan passe.

Det siger vi altså. Det gør vi for kommunale dagplejer, også selv om det måske ikke er sikkert, at en kommune vil proppe otte børn ind i en kommunal dagpleje, selv om vi ikke havde et normeringsmaksimum. Men det mener vi faktisk der skal være for at sikre vores børn, for at sikre, at vi kan være trygge, når vi går på arbejde.

På samme måde mener vi, at der bør være konsekvens i forhold til puljeordningerne, at der også her bør være et normeringsmaksimum, så man maksimalt kan have fem små børn til én voksen i en puljeordning.

Venstre mener noget andet, og det har vi hørt mange gange i dag at de gør. Vi har hørt mange gange, at de taler om teknik i stedet for at tale om politik. Vi synes faktisk, at det her må handle om politik. Det må handle om, hvilke vilkår vi gerne vil give vores børn.

Jeg er ked af, at fru Eva Kjer Hansen ikke, hvis også hun finder ud af, at der nogle steder bliver passet for mange børn i puljeordningerne, vil være med til at lave et normeringsmaksimum. Jeg forstår stadig væk ikke, at Venstre synes, det er i orden, at vi maksimalt har fem børn i en kommunal dagpleje, som én kvinde kan passe, men ikke vil have det samme i en puljeordning.

Vi mener noget med det, når vi siger, at vores børn skal passes ordentligt. Det gør regeringen og Venstre desværre ikke, når konsekvenserne skal tages.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Et øjeblik.

Lotte Bundsgaard (S): ...
 Åh, det er rigtigt; jeg glemmer det hver gang.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):
 Jeg kan forstå på fru Lotte Bundsgaard, at det er meget vigtigt for fru Lotte Bundsgaard at understrege, at Socialdemokratiet mener det, man siger.

Hvad mener Socialdemokratiet så, når de siger: »Der er imidlertid dokumentation for kvalitetssvigt ...«? Hvad mener Socialdemokratiet med ordet dokumentation?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):
 Vi mener dels den udsendelse, der har været i DR, dels ministerens reaktioner på baggrund af den udsendelse. Det har vi sådan set sagt et par gange heroppefra.

Jeg kan godt forstå, at Venstres finansordfører og Venstres ordfører bliver ved med at spørge til det i stedet for at fortælle dem, der måske sidder og ser det her på dk4, at det, det drejer sig om, er, at Venstre synes, det er i orden, at der bliver passet mere end fem børn af én voksen. Det samme mener vores socialminister desværre. Lad os da diskutere det. Det synes vi faktisk er vigtigt.

Vi kan godt fortsætte sådan en dokumentationsdiskussion, hvis man gerne vil blive ved med at stille det samme spørgsmål. Men for os er det vigtigt, at vores børn har det godt, når vi er på arbejde. Det mener vi ikke de har, hvis der er syv børn, der bliver passet af én voksen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):
 Jeg kan forstå, at det her med dokumentationsdiskussionen irriterer fru Lotte Bundsgaard lidt.

Nu var fru Lotte Bundsgaard inde på, at Socialdemokratiet mener noget med en hel masse. Mener Socialdemokratiet også noget med de begrundelser, man skriver i bemærkningerne til beslutningsforslag som det, vi debatterer her?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):
 Det gør vi bestemt, og vi mener faktisk, der skal være en sammenhæng med vores kommunale dagplejer. Der siger regeringen, og socialministeren står fast, at selv om der er et rimelig godt kommunalt tilsyn, selv om der de fleste steder er pædagogisk tilsyn, og hvad ved jeg, så skal der

maksimalt passes fem børn i den ordning, men i puljeordningerne, som socialministeren siger at nogle forældre er blevet presset til at putte deres børn i, er der ingen grund til, at vi har et normeringsmaksimum. Der kan man altså godt passe flere børn, hvis det skal være.

Kl. 16.50

Jeg vil godt sige det igen: Vi mener faktisk, at børnefamilierne og deres børn skal have ordentlige vilkår. Det, vi kan høre at Venstre og socialministeren går mest op i, er det rent tekniske i beslutningsforslaget og ikke holdningerne.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):
 Hvorfor kan fru Lotte Bundsgaard ikke bare indrømme, at man ikke har sin dokumentation i orden? Hvorfor kan Socialdemokratiet ikke bare åbent erkende: Ja, det her beslutningsforslag er blevet til på baggrund af en udsendelse, vi har set i DR; vi betragter i Socialdemokratiet DR som en troværdig kilde, så bare vi har set noget i en eller anden programproduktion i DR, så kan vi godt bruge det som anledning til at fremsætte et beslutningsforslag?

Jeg ved ikke, om fru Lotte Bundsgaard er bekendt med den artikel, der har været offentliggjort i fagbladet Journalisten, hvor to journalister kan citere en medvirkende for at sige: Det er løgn og latin. En anden for: Det var slet ikke det, jeg havde fået at vide det skulle handle om. En tredje for: Der sker ikke det, man ser i udsendelsen. Og en fjerde medvirkende for: Resten af udsendelsen er manipuleret fra ende til anden.

Synes fru Lotte Bundsgaard, at DR er en troværdig kilde at basere et beslutningsforslag på?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):
 Jeg synes, at en kombination af DR og vores socialminister, som man må regne med har et helt ministerium i ryggen – det har vi jo desværre ikke når vi er i opposition – må være en rimelig troværdig kilde.

Men jeg har det nu alligevel sådan, at jeg ikke synes, at mere end fem børn skal passes af én voksen. Det er sådan set det, vi mener.

Om det så er 4 steder eller 50 steder, eller om kommunerne bliver presset til at lave flere af de her puljeordninger på grund af regeringens økonomiske politik, er det vores holdning, at der altså skal følge handling på ord. Vi synes ikke, det er nok at lave den ene undersøgelse efter

den anden. Vi synes faktisk, at det, vi siger, også skal blive til noget herinde i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, at fru Lotte Bundsgaard er en smule ophidset. Det må heller ikke være rart at få afsløret, at det, man har bygget et højt profileret beslutningsforslag på, faktisk bare er en udsendelse i Danmarks Radio, som de medvirkende blankt siger er manipulation, og som fagbladet Journalisten dokumenterer rent faktisk er bygget op fra ende til anden, som de medvirkende siger, på løgn og latin.

Jeg vil bare gerne bede fru Lotte Bundsgaard om at bekræfte, at man i bemærkningerne til lovforslaget, hvilket må være noget Socialdemokratiet selv har skrevet – det går jeg i hvert fald ud fra – ikke henviser til nogen ministerudtalelse, men til en dokumentation, som fru Lotte Bundsgaard nu siger baserer sig på den tv-udsendelse, som er dokumenteret fejlagtig og manipulatorisk. Det må ikke være rart.

Men kan fru Lotte Bundsgaard ikke bare bekræfte, at det i hvert fald ikke er ministerens udtalelser, man har skrevet om i bemærkningerne?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, at han kan tage det helt roligt; jeg er ikke spor ophidset. Jeg synes faktisk, det er rart at få lov til at stå i lang tid her på Folketingets talerstol. Forhåbentlig sidder der mange hjemme ved fjernsynet og ser dk4 og ser, at vi faktisk mener noget med det, når vi taler om, at børnefamilierne skal have det bedre, og faktisk ser, at det, regeringen gang på gang gør, er at love den ene undersøgelse efter den anden.

Til det med dokumentationen vil jeg godt en gang til sige: Den udsendelse var det ene, og ministeren, som vel trods alt har et helt ministerium i ryggen, var den anden. Og jeg vil sige, at uanset at det er en borgerlig regering, der sidder ved magten i øjeblikket, så har jeg faktisk ret stor tillid til socialministerens embedsmænd, og det vil også sige til, at de udtalelser, hun kommer med, må, hvis de ikke bliver rettet, være rigtige. Og der blev klart udtalt fra socialministeren, at forældre var blevet presset til at gå fra den kommunale dagpleje til puljeordningerne.

Og hvorfor var man det? Det må jo være for at spare penge. Og hvordan sparer man penge? Det gør man ved at sætte flere børn ind, som én

voksen skal passe. Det synes vi er et problem. Jeg er ked af at sige det. Jeg kan godt forstå, at hr. Kristian Jensen også er lidt ærgerlig over, at vi bliver ved med at sige det, for det lyder jo meget smukt, når statsministeren taler om, at børnefamilierne skal have det bedre, men den konkrete handling ved vi børnefamilier faktisk godt udebliver gang på gang.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om en overgangsordning for Danmark ved EU's udvidelse mod øst.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

(Fremsat 25/11. 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 16.55

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

EU's udvidelse har været et højt prioriteret arbejdsområde for den nuværende regering, siden vi tiltrådte.

Som bekendt stod Danmark i spidsen for de afgørende tiltrædelsesforhandlinger med de nye EU-lande i efteråret 2002. Siden har regeringen lagt vægt på at sikre så god en udmøntning af tiltrædelsestraktaten som overhovedet muligt.

I spørgsmålet om arbejdskraftens frie bevægelighed giver tiltrædelsestraktaten mulighed for overgangsordninger i en periode på op til 7 år. Det er op til de enkelte EU-lande at fastlægge